

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci **žalobců: a) Ing. L. K., b) J. K.**, zastoupených Mgr. Michalem Gemrotem, advokátem se sídlem Záhřebská 50/148, Praha 2 - Vinohrady, proti **žalovanému: Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2007, č. j. 34485/2007 – 83/1925, za účasti **osoby zúčastněné na řízení: MUDr. M. M.**, zastoupené JUDr. Dorotou Líbalovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Šubertova 4, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2010, č. j. 8 Ca 32/2008 - 60,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žalovaný **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **j e p o v i n n a** zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 2880 Kč k rukám zástupce Mgr. Michala Gemrota, advokáta se sídlem Záhřebská 50/148, Praha 2 – Vinohrady, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen

„městský soud“) ze dne 16. 2. 2010, č. j. 8 Ca 32/2008 – 60, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2007, č. j. 34485/2007-83/1925, a rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 1. 8. 2007, č. j. SZ 78486/2007/KUSK ÚSR/Vo, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Uvedenými rozhodnutími byl zamítnut návrh žalobců na obnovu řízení ukončeného rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 6. 2. 2006 ve věci zastavení řízení o odstranění hospodářské stavby na hranici pozemků st. p. 4/1, 26/1 v katastrálním území Chleby u Týnce nad Sázavou. Žalobci odůvodnili svůj návrh na obnovu řízení závěry posudku Ing. Aleše Kubáta, č. j. 1871/90, č. d. 157/2007, ze dne 8. 5. 2007, znalce v oboru geodézie a kartografie.

Městský soud v napadeném rozsudku zrekapituloval závěry z posudku Ing. Aleše Kubáta ze dne 8. 5. 2007, č. j. 1871/90, č. d. 157/2007, který byl vypracován dne 8. 5. 2007, a je tedy důkazem, který neexistoval v době původního řízení. Správní orgány se proto měly v souladu s ustanovením § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném za posuzované období (dále jen „správní řád“), zabývat všemi tvrzeními uváděnými žalobci v jejich žádosti o povolení obnovy řízení a všemi skutečnostmi a důkazy, které předkládali. Z obou správních rozhodnutí je však patrné, že se správní orgány zabývaly pouze ve znaleckém posudku vyslovenou domněnkou, že budova bez č. p. na st. parcele č. 26/3 v k. ú. Chleby u Týnce nad Sázavou, jež byla zaměřena geometrickým plánem Ing. K. B., nemusí být totožná se stavbou evidovanou v mapě bývalého pozemkového katastru na parcele č. 26/2. Vůbec se však nezabývaly a nevypořádaly s tvrzením uvedeným ve znaleckém posudku, že rohový pilíř a přesah střešního pláště budovy přesahuje do parcely č. 4/1 v k. ú. Chleby u Týnce nad Sázavou, přičemž tato budova je v katastru nemovitostí evidována pouze na st. parcele č. 26/3. Městský soud přisvědčil uplatněným námitkám žalobců a konstatoval, že oba správní orgány způsobily nepřezkoumatelnost svých rozhodnutí tím, že se nezabývaly všemi zjištěními předloženého posudku. V souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), městský soud zrušil rozhodnutí správních orgánů bez nařízení jednání, neboť dospěl k závěru, že skutkový stav, který správní orgány vzaly za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu, anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Stěžovatelka v kasační stížnosti napadá rozhodnutí městského soudu z důvodu jeho nezákonnosti, která spočívá zejména v nesprávném posouzení právní otázky, a uvádí, že uplatňuje kasační důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), event. písm. d) s. ř. s. Žalobci předložený znalecký posudek Ing. Kubáta byl zpracován dle jejich objednávky a zadání, přičemž městský soud tímto posudkem odůvodnil oprávněnost žaloby s tím, že uvedený znalecký posudek je důkazem, který v době původního řízení neexistoval, a proto je i důvodem pro obnovu řízení. V odůvodnění rozsudku městský soud vytýká správním orgánům obou stupňů, že

se dostatečně nezabývaly a nevypořádaly s jeho tvrzeními. Takový výklad institutu obnovy řízení však není správný. Jedním z hlavních důvodů obnovy řízení je to, že dříve neznámé skutečnosti a důkazy objektivně existovaly v době původního řízení či by muselo být objektivně prokázáno, že původní důkazy jsou nepravdivé. To však předložený posudek nesplňuje a neproказuje tak, že podklady použité v řízení o odstranění stavby byly nepravdivé. Městský soud v napadeném rozsudku zcela pominul, co je smyslem obnovy řízení, žalobkyně uplatňovala vznesené námitky již v průběhu správního řízení, tyto námitky jí byly odvolacím orgánem přezkoumány, přičemž je žalovaný neshledal významné pro meritorní rozhodnutí věci. Postup žalobců pokládá stěžovatelka za šikanózní výkon práva, kdy jí žalobci chtějí odeprít právo pokojného užívání jejího vlastnictví. Z uvedených důvodů stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí městského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobci k podané kasační stížnosti uvedli, že dle jejich názoru je napadený rozsudek městského soudu bezchybný, když soud na správně zjištěný skutkový stav správně aplikoval právní předpisy. Uvádějí, že dle posudku Ing. Kubáta žalobci zjistili, že stavba stěžovatelky zasahuje na pozemek v jejich vlastnictví a tato skutečnost, ač v původním řízení existovala, nebyla v řízení známa, správní orgán se tudíž s touto skutečností nemohl v řízení vypořádat. Již skutečnost, že žalobci prokázali znaleckým posudkem, že nemovitost stěžovatelky přesahuje na pozemek v jejich vlastnictví, je důvodem pro obnovu řízení bez dalšího, tedy není nutné, jak argumentuje stěžovatelka, aby bylo zároveň prokázáno, že původně provedené důkazy jsou nepravdivé. Z uvedených důvodů žalobci navrhuji, aby zdejší soud kasační stížnost zamítl a přiznal žalobcům náhradu nákladů řízení.

Na vyjádření žalobců reagovala stěžovatelka replikou, v níž uvedla, že výklad obnovy, podaný žalobci ve vyjádření ke kasační stížnosti, považuje za nesprávný. Posudek Ing. Kubáta, kterým žalobci odůvodňují svoji žádost o obnovu řízení, nemůže být pokládán za řádný důkaz, neboť znalec při svém posuzování vycházel z nesprávného souboru geodetických informací a dále závěry týkající se stáří budovy nejsou v kompetenci geodeta. Domnívá se, že pokud by teoreticky byly shledáno, že důvody pro obnovu řízení jsou po formální stránce dány, pak žalobci předložený znalecký posudek neodůvodňuje jiné řešení otázky, než jak bylo rozhodnuto v předchozím řízení. Rovněž upozorňuje na skutečnost, že rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Benešov, ze dne 8. 2. 2010, č. j. OR-177/2009-201-70, na které se žalobci ve svém vyjádření ke kasační stížnosti odvolávají, bylo na základě jejího odvolání zrušeno rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 18. 5. 2010, č. j. ZKI-O-36/313/2010/Ho, a věc byla vrácena k novému řízení.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je řádně zastoupena advokátem (§ 105

odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu uplatněných námitek v kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a současně zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že podaná kasační stížnost není důvodná.

Obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem upraveným v ustanovení § 100 správního řádu, jehož použití přichází v úvahu výhradně v případě splnění zákonem stanovených podmínek. Zahájení obnovy řízení je možné jak z iniciativy účastníka řízení, jež se má obnovit, tak z moci úřední. Zákonná úprava taxativním výčtem stanoví, v jakých případech přichází v úvahu obnova řízení na žádost účastníka v § 100 odst. 1 správního řádu. Důvodem pro povolení obnovy řízení může být to, že *a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými,* nebo *b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno.* Současně však musí být splněna podmínka, že tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. S ohledem na princip právní jistoty stanoví správní řád lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení, který je možné podat nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se účastník o důvodech pro obnovu řízení dozvěděl (lhůta subjektivní), nejdéle však do 3 let od právní moci rozhodnutí (lhůta objektivní), přičemž obě tyto lhůty mají prekluzivní povahu.

Obnova řízení probíhá ve dvou stádiích. Prvním z nich je řízení o povolení, příp. nařízení obnovy správním orgánem (tzv. *iudicium rescindens*), v němž správní orgán posuzuje, zda jsou naplněny podmínky pro spuštění obnovy řízení dle ustanovení § 100 správního řádu, neposuzuje však meritorně pravomocné rozhodnutí, pouze rozhoduje, zda obnovu řízení povolí či nepovolí (v případě řízení ex offio nařídí či nenařídí). Až v případě povolení či nařízení obnovy řízení nastává druhá fáze řízení o obnově, tzv. *iudicium rescissorium*, v němž správní orgán již rozhoduje o meritu věci, o němž bylo rozhodnuto v obnoveném řízení. Z uvedeného plyne, že původní rozhodnutí správního orgánu nemůže být zrušeno rozhodnutím o nařízení či povolení obnovy, ale až novým meritorním rozhodnutím vydaným v rámci druhé fáze obnovy řízení dle ustanovení § 102 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2003, č. j. 7 A 50/2002 – 36, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 517/2005; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou rovněž dostupná na www.nssoud.cz).

V projednávané věci je nesporné, že předmětem posuzované věci je rozhodnutí správního orgánu v řízení o obnově v její první fázi, tzn. ve stádiu rozhodování, zda vůbec bude obnova řízení povolena či nikoliv. V tuto chvíli proto nemůže za žádných okolností docházet k meritornímu posouzení věci. Správní

orgán posuzuje pouze otázku, zda žalobci svým podáním dostatečně naplnili zákonné důvody pro povolení obnovy řízení dle ustanovení § 100 správního řádu, či nikoliv. Aktivní legitimaci k podání návrhu na obnovu řízení má účastník řízení, o jehož obnovu žádá, tato aktivní legitimace však v žádném případě automaticky neznamená, že podané žádosti bude vyhověno a že je důvodná. Rozhodnutí správního orgánu, jehož výrokem se obnova řízení povoluje, nebo se žádost o povolení obnovy zamítá, je výsledkem komplexního posouzení všech předložených skutečností, důkazů a argumentace účastníka správním orgánem.

Žalobci podali návrh na obnovu řízení o odstranění stavby – hospodářské stavby stojící na pozemku p. č. 26/3 v k. ú. Chleby u Týnce nad Sázavou (dále též „předmětná stavba“) s odůvodněním, že posudkem Ing. Aleše Kubáta č. j. 1871/90, č. d. 157/2007, ze dne 8. 5. 2007 bylo zjištěno, že se důkazy provedené v řízení o odstranění předmětné stavby ukázaly nepravdivými. Doloženým posudkem bylo dle žalobců prokázáno, že předmětná stavba zasahuje do pozemku p. č. 4/1 v k. ú. Chleby u Týnce nad Sázavou, který je ve vlastnictví žalobců, a tím se ukázala nepravdivost důkazů, zejména geometrického plánu zpracovaného Ing. B., kdy budova bez č. p. na stavební parcele č. 26/3 zaměřená tímto geometrickým plánem nemusí být totožná se stavbou evidovanou v mapě bývalého pozemkového katastru na parcele č. 26/2, neboť měrné míry parcely č. 26/3 se dle katastru nemovitostí liší od měr odsunutých z mapy bývalého pozemkového katastru.

Správní orgány se však při posouzení důvodnosti žádosti o obnovu řízení zabývaly pouze jedním z tvrzení, uvedeným v předloženém posudku, přičemž se žádným způsobem nevypořádaly se zásadním zjištěním posudku, že dle znalce leží část předmětné budovy i na pozemku žadatelů. Pro potvrzení závěru správního orgánu, že předložené důkazy či skutečnosti nejsou důvodem pro obnovu řízení, musí být z jeho rozhodnutí zřejmé, proč k této úvaze dospěl, a to ve vztahu ke všem namítaným skutečnostem. V žádném případě nepostačuje vyhodnocení pouze jednoho uplatněného tvrzení.

Zákonnost zamítavého rozhodnutí ve věci povolení obnovy řízení lze provést až poté, kdy rozhodnutí žalovaného vyhoví kritériím přezkoumatelnosti, tedy žalovaný zhodnotí všechny namítané skutečnosti a důkazy, zejména v tom smyslu, zda naplňují podmínky pro povolení obnovy řízení dle ustanovení § 100 správního řádu. Teprve poté, kdy správní orgán ve smyslu výše uvedeném vyhodnotí všechny namítané skutečnosti a důkazy a dospěje na základě jejich hodnocení k názoru, zda vyhoví žádosti o obnovu řízení či nikoliv, může příslušný soud v případě, že půjde o rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s. ř. s. (blíže viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2007, č. j. 5 As 13/2006 – 46, publikované ve Sb. NSS pod č. 1427/2008), přezkoumat tuto úvahu jako závěr první fáze řízení o obnově (tzv. *iudicium rescindens*).

Stěžovatelka namítá, že „*Městský soud tímto posudkem odůvodnil oprávněnost žaloby, přičemž důvodnost obnovy řízení v daném případě městský soud vyvozuje z toho, že uvedený znalecký posudek je důkazem, který v době původního řízení neexistoval.*“

Stěžovatelka se mylí, dovozuje-li z odůvodnění městského soudu, že se kladně vyslovil k otázce, zda řízení o odstranění stavby lze na základě předloženého posudku obnovit. Městský soud se vyjádřil pouze v tom smyslu, že posudek předložený žalobci jako důkaz pro povolení obnovy řízení byl vypracován až po nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení o odstranění stavby, což je skutečnost nesporná, přičemž uvedl, že ke konečnému závěru, zda předložené důkazy či skutečnosti naplňují požadavky stanovené § 100 správního řádu pro obnovu řízení, tedy i včetně toho, že mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem původního řízení, může správní orgán dojít až po posouzení všech namítaných skutečností. V novém rozhodnutí budou správní orgány zvažovat všechny předložené skutečnosti a důkazy a z nich následně učiní závěr, zda je na místě řízení ze zákonných důvodů obnovit či nikoliv. Námitky uplatněné v kasační stížnosti proto nelze věcně hodnotit v nyní projednávané věci, neboť směřují do důvodnosti obnovy řízení, ke které se městský soud v napadeném rozsudku žádným způsobem nevyjádřil. Nejvyšší správní soud považuje na tomto místě za vhodné poznamenat, že ani zahájení obnoveného řízení nemusí nutně vést k rozhodnutí s opačným výrokem, než bylo rozhodnutí v řízení původním. Případné povolení obnovy řízení vyjadřuje pouhou možnost odlišného řešení otázky, konečné rozhodnutí v obnoveném řízení je však vydáváno až po řádném zhodnocení všech důkazů, tedy i těch nově předložených, a nelze vyloučit, že i provedení dalších důkazů či vyvrácení důkazů původních nemusí mít na výrok rozhodnutí vliv. Z uvedených důvodů nemohl zdejší soud kasačním námitkám stěžovatelky přisvědčit.

S ohledem na výše vyslovené závěry byla kasační stížnost shledána nedůvodnou a Nejvyšší správní soud ji podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalovaného v řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud ze spisu nezjistil. Žalobci ve vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 14. 4. 2010 požadovali náhradu nákladů řízení bez bližšího upřesnění. Ze spisového materiálu zdejší soud zjistil provedený 1 úkon právní služby v hodnotě 2100 Kč [sepis vyjádření ke kasační stížnosti dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhrady hotových výdajů dle ustanovení § 13 odst. 3 cit. vyhlášky ve výši 300 Kč, celkem 2400 Kč. Mgr. Michal Gemrot je plátcem daně z přidané hodnoty, proto byla náhrada nákladů navýšena o 20 % daně z přidané hodnoty,

celkem tedy 2880 Kč. Tuto částku je stěžovatelka povinna uhradit žalobcům k rukám jejich zástupce Mgr. Michala Gemrota, advokáta se sídlem Záhřebská 50/148, Praha 2 – Vinohrady, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu